

Prima pars de mutatione consonantiarum.

fieri mutatio litterarum generatione: ut creo creauit:
ut corruptio eius: ut ago ergo sum augmentum: ut amo
amans sum diminutione: ut sedeo sed sum alteratione:
ut lego legi sum loci mutatione: ut mordeo momordi.

Itē scias quod p̄ductū unō manet: ut ludo lusi. modo
mutat in u correetā: ut pūgo pupugi: tūdo tutudi. Itē
u in o transit: ut nem̄ nemoris: ebur eboris: p u habet
o. Itē aliquo in u mutat: ut tremo tremui: t̄ huic illuc:
phoc illoc. Itē a p̄du. in e p̄du. inuenit cōverti: ut ali
tus anhelit. Preterea sciendū ē quod septē vel nouē sum
pr̄sist līre que interponit cā euphonie. s. b. ut ambi
go: ex am p̄positōe: et ago: interposta b. Itē imbuo uis:
ex in t̄ vo vis: n̄ mutata in m: t̄ interposta b sum quos
dā. t̄ sicub: ex si t̄ vbi: interposta c līra. Itē nūc ubi
ex no t̄ vbi: interposta c līra. Dyt p̄desta p t̄ est: inter
posta d: ut dicit Pr̄sis. in. viii. li. p totam declinationem
vbiq; a vocali incipit h̄ verbū est: interponit d: iūctu
re cōpositiōis. R̄ ut virimo: ex di t̄ emō e in i: interposi
ta r̄. S̄ ut obscurus: ex ob t̄ cura re: interposta s̄ līra. T̄
ut idētide: ex idē t̄ idē: interposta t̄ līra. P̄ ut empt̄. t̄
cōsonās: ut bos bouis. t̄ ut dicit Pr̄sis. in. viii. li. A bo
ue quoq; bouū debet fieri e in um. Sed notandum quoniam
cōsonantē assumunt obliqui casus singulares hiat̄ causa
ab iunctū autē ea q̄n plurales sūt. ḡtūs: dūs: ablatiū. vñ
ḡtūs bouū: dūs autē t̄ ablatiū p̄ syncopā sepe medie
pferunt syllabe: ut bob̄ pro bouibus. De p̄dictis quis
dā dant euphoniam: r̄: sus: te: um: bra: ca: do: t̄ p̄: p̄: t̄ u:
consonās. De mutatione cōsonantium.

Ostqua de vocalib̄ dixim̄: nūc de
mutatiōe cōsonantū dicāmus. Sciendum ḡ primo est quod tres sūt conso
nates que manēt eadem per oēs casus t̄ non mutant
s. l. i. r. vt sal lis: flumē nis: cesar ris. T̄ quoq; t̄ c̄q; nis
in solis trib̄ noīb̄ inueniant quod possūt declinari h̄ idē
fuant: ut caput pit̄: occiput pit̄: synciput pit̄: ab eodem
cōposita: allec cis: lac ctis: in quo t̄ etiā addit̄. inuenit
etiā h̄ lacte indeclinatū. Reliq̄ vō cōsonantes mutantur vel
ab iunctū d: ad aliqd alium: m̄ ut templū pl̄: s̄ ut magnū
gn̄: x̄ ut rex ḡis. Sed h̄ videt fallere in h̄ noīe epar epa
tis in quo r̄ nō remanet eadē p̄ oēs casus: sed dic quod in
telligēdū est de noīb̄ latinis: s̄ epar nō ē latinū. Nota
etiā sicut dicit Pr̄sis. in p̄mo maio. q̄ in p̄teritis pfectis
vō solet omnes cōsonantes mō mutari: mō manere:
excepti q̄truoī. s. l. vt celo laui: p̄ vt turpo paui: s̄ vt q̄sso
sau: r̄ vt nero rui: he enī nūc̄ mutant. Alie vō cōsonan
tes mō mutant mō manēt: ut habeo habui: iubeo iussi:
cōpescō cōpescui: dico dixi: ascendo di: ledo si: lego gi:
pugo xi: demo psi: premo pressi: moneo monui: fino si:
ui: neq; qui: torqueo torssi: deserō serui: vro vissi: v̄to v̄ti
flecto xi. Sed pōt obisci de h̄ vō vello vulsi: i quo mu
tāt̄ in p̄terito. Sed dic quod Pr̄sis. intellexit de regulari
bus: nā vello velli facere debuit regularit̄. Itē ques
rit de disco didici: pello pepuli: pcello pculi. Sed dic quod
l̄ t̄ s̄ nō mutant in his vōbis: sed ab iunctū poti. Intel
ligēdū est ḡ de regularib̄ t̄ de mutatib̄: nō de abiunctib̄.
Nūc de singulis cōsonantib̄ videam.

M̄anet vt. bibo bibis mutatur i ps:
vt nubo psi: scribo psi: yel i
in duo ss: vt iubeo iussi: vt vult Pr̄sis. in. viii. li.
Querit autē de scripti nupsi: cur non p̄ b̄: sed per p̄ scri
bant s̄ h̄ est cā euphonie: q̄ in p̄ncipio syllabe b̄: ā: n̄: s̄
vel t̄: nō pōt iueniri: vt ipse apt̄: p̄fitac̄. Nā absolu: ab
stinet̄: t̄ filia: nō in p̄ncipio syllabe iuncta b̄ t̄ s̄: habet
quod p̄positio separat̄ est syllaba accipiēda. Igit̄ partici

pia supradictorū vōbōz rōnabiliter p̄ p̄ scribunt̄: script̄
nupt̄. t̄ noīa ex his deriuat̄: scriptor nuptie. h̄ Pr̄sis.
in. ix. li. In p̄mo autem dicit: q̄. b̄ t̄ s̄ nō als debet p̄pe
poni: h̄ est in eadē syllaba cōiuncte nisi in fine noīatū
cui ḡtūs in bis desinit: vt v̄rbs bis: celebs libis. Si obis
ciat de abs: dic fz quos dā q̄ deberet excipi: vel vt quis
dā dicūt intelligendū ē de polisyllabis: vt legat̄ littera
sic: nō als debet p̄poni in noīatū: nisi in illis cui ḡes
nitius in bis desinit.

Transit in u consonantem: ut pasco
paui: in x̄ vt dico dixi: in s̄ vt
mulceo mulsi: p̄co p̄si sine peperc̄. t̄ in ḡ āncē
dente n̄: vt q̄drūgēti: quingēti: sexingēti. Necnō post
s̄ posita trāsit aliquo in t̄ vel assumit eā: vt irascor iratus
nanciscor nact̄: nascor natus: paciscor pact̄.

Transit in c̄ vt accidit quicq; in ḡ: vt
apponoq; in r̄: vt arrideo: meridies. Antiquissimi
vō p̄ ad ar frequētissime ponebant: vt arfari: p̄ adfari:
aruolare: p̄ aduolare: vñ ostendit recte arcessō dici ab
arcio vōbōq; nūc accio dicim̄: q̄d̄ est ex ad t̄ cōpo
sitū. Trāsit etiā in s̄: vt assideo: in duas quoq; s̄: vt ces
do cessit: in t̄: vt attamino. Itē d̄ interponit frequent̄ his
tus cā phibendi in cōpositis: vt redigo: redarguo pro
dest̄. Retrabit̄ etiā q̄u sequēs syllaba ab s̄: t̄ alia cōso
nante incipit: vt in aspicio: ascendō: aspiro: asto: h̄ autē
firme cōsonās geminef an̄ alia consonantē.

In la tinis dictionib̄ ponim̄: vt fama:
fili. In grecis vō noībus ph̄: vt
ophe: pheton. Hoc tñ scire debem̄: q̄ nō tā
fixis labiū ē p̄nūciāda f̄ q̄ ph̄: atq; h̄ solūm interest.

Tran sit in s̄: vt spargo sparsi: in x̄ vt res
go rexi: in c̄ vt pūgor p̄ct̄: ago
actus.

Est vbi manet integra: vt habeo ha
bui: est vbi mutat in x̄: vt tra
bo traxi: vecho vexti: vt dicit Pr̄sis. in. ix. li.

Superuacua ē: vt dicit Pr̄sis.
in p̄mo maio. q̄
quis scribat̄ nullā aliam vim habet q̄: c̄: vt su
pra dictū est.

Transit in x̄: vt paulū pauxillū: mala maril
la: velū vexillū: ī r̄ tabula taberna

Transit in n̄: t̄ maxime d̄ vel t̄ vel q̄ sequē
tibus: vt tñ tñidē: q̄d̄ componit a

tñ t̄ demū. Idē idētide: eoz eorundē: nū nūcū
bi: nūq;: nūq;: aniceps: p̄ aniceps. Am̄ enī p̄positio f̄: vel
c̄: vel q̄: sequentib̄ in: mutat̄ in n̄: vt anfract̄: ancisus:
anq̄ro. Vocali vō sequēte intercipit b̄: vt ambit̄: amb̄
sus: ambust̄: ambages: necnō etiā in cōbustus t̄ cōbu
ro idē fit. Idē in finalis dictōis substrabit̄ in metro ple
rūq;: si a vocali incipiat sequēs dictio: vt illū expirantē
trāffixō pectore flāmas: vetustissimi tñ nō semp̄ cā sub
trahebāt. Enī in. x. annalū: Insignita fere cum milia
miliū octo. Itē in obscurū in extremitate dictionū so
nū habet: vt templū apertū: in p̄ncipio vt magnus: mea
diocrē in medijs: vt vmbra. Item sola hec semiuocalis
post s̄ ponit̄ q̄d̄ mutarū est: vt simirna: smaragd̄: t̄ ā
liquidā: vt samnis: rhānis. t̄ q̄n ā s̄ ponit̄ in finali syl
labā: noīs more mute interposta ī: facit grūm̄: hyems
hyemis: velut inops iōpis: celebs libis: sicut dicit Pr̄sis.
in p̄mo maio. Idē in x̄ dicit: M̄ manet: vt emō emi. as
sumit ps: vt demo dempsi: como compsi: p̄mo p̄ropsi.
geminat̄: vt mordeo momordi substrabit̄: vt rūpo rūpi